

De Ierse popzanger en activist Bob Geldof treedt in Boedapest op voor managers. Een bedrijf lijkt volgens hem op een rockband: de zanger en de drummer zijn essentieel, de rest is variabel.

FOTO: JEFF MYERS

Meer rock-'n-roll voor managers

Zanger en activist Bob Geldof (52) inspireert honderden managers op het jaarlijkse congres van Hay Group in Boedapest. 'Ik weet niets van management, maar een bedrijf is als een band.'

» *Dominique Haijtema*

BOEDAPEST — Ruim zeshonderd managers toespreken in een congreszaal in Boedapest. Het doet hem weinig. Zanger Bob Geldof heeft wel voor hetere vuren gestaan. 'De laatste keer dat ik hier optrad was een concert voor tienduizend man.' Volgende week praat hij weer met bondskanselier Angela Merkel en ook de Britse premier Tony Blair of Kofi Annan worden regelmatig getraakteerd op een bezoekje van een scheldende Geldof (zijn lievelingswoord is 'fucking') om zijn favoriete onderwerp, Afrika, te bespreken.

Op uitnodiging van adviesbureau Hay Group spreekt hij nu op het jaarlijkse congres, waar de meeste lezingen worden gehouden door topmanagers, economen of managementdeskundigen. Geldof lijkt zelf ook een beetje verbaasd over zijn uitnodiging en zegt meteen: 'Ik zie mezelf niet als leider en weet helemaal niets van management, dus laten we het kort houden.' Om vervolgens uitgebreid te vertellen hoe hij opgroeide zonder moeder en met een afwezige vader en een grondige hekel aan autoriteit ontwikkelde. Op zijn dertiende begon hij een antiapartheidsbeweging en maakte zich druk over armoede in zijn thuisland Ierland. 'Armoede hoeft dus zeker geen vast gegeven te zijn. Tegenwoordig is Ierland tenslotte een van de rijkste landen ter wereld.'

Hij wilde op zijn twintigste een krant beginnen in Dublin, maar een optreden met wat vrienden leverde hem applaus en interesse van vrouwen op, dus de keuze was snel gemaakt. De managers in de zaal liggen dubbel om de anekdotes van de zanger en activist, die nonchalant over het podium slentert, de handen in de zakken van een chique maatpak. Er ligt geen enkele visie of kruistocht aan Geldofs activiteiten ten grondslag, of het nou Live Aid of zijn meer of minder succesvolle mediabedrijven betreft. Na de derde kop koffie is hij het ochtendhumeur te boven en gaat hij al bellend ijsberen door zijn huis, vertelt hij. 'Ik heb nog geen dag van mijn leven op een

kantoor gewerkt. Ik ben er niet geschikt voor. Mijn medewerkers willen me er ook niet bij hebben. Soms krijg ik ideeën en die worden dan door anderen uitgewerkt. Ik hou het meest van banen waarbij ik met rust word gelaten', zegt Geldof.

'Ik heb nog geen dag van mijn leven op een kantoor gewerkt'

'Ik adviseer mijn medewerkers ook om voor halftwaalf geen enkele e-mail te beantwoorden, anders loopt het de spuigaten uit en hou je je de hele tijd met verzoeken van andere mensen bezig.' Een bedrijf lijkt volgens hem op een band. Zo kiest hij ook zijn medewerkers uit. De zanger en drummer zijn wat Geldof betreft essentieel, de rest is variabel. Het gaat zowel bij

bands als bedrijven om complementaire teams, waarbij de een iets heeft wat bij de ander ontbreekt. Gezamenlijk kunnen ze meer bereiken dan het individu.

Het meest voelt hij zich thuis op een podium, dan hoort de rebel kortstondig ergens bij en kan hij zich volledig verliezen. Rock-'n-roll is na dertig jaar nog steeds belangrijk in zijn leven. Niet alleen schrijft hij nummers en verzorgt hij optredens, hij verzet zich naar eigen zeggen tegen de heersende orde en past zijn taalgebruik zeker niet aan de gesprekspartner aan. Het bedrijfsleven zou zeker ook meer rock-'n-roll — lees: onaangepastheid en engagement — kunnen gebruiken.

Liefdadigheid is volgens Geldof cruciaal voor de mens. 'Als je geen geld geeft aan anderen die het hard nodig hebben, sterft er elke keer iets vanbinnen.' Afrika is een heel kleine stap verwijderd van Europa en hij vindt dan ook dat wij onze burenen nog steeds veel te veel links laten liggen. 'Het is de hoogste tijd dat wij gezamenlijk actie ondernemen om armoede en honger de wereld uit te helpen.

Hij heeft echter niet zo veel op met maatschappelijk verantwoord ondernemen van bedrijven. 'Ik geloof het niet. Het zijn doorgaans te kleine budgetten en zodra het even wat minder gaat, zijn dat precies de programma's die als eerste worden stopgezet. Het is gewoon niet hun corebusiness. Als ik een Coca-Cola wil, wil ik dat het lekker is. Het kan me geen fuck schelen of daarmee ergens een tempel wordt gebouwd.'

Waarom hij dan voor tienduizenden euro's voor een groep managers spreekt? 'Voor het geld natuurlijk. En het zijn managers van grote bedrijven die veel invloed hebben en wellicht verschil kunnen maken in de wereld.'

Sir Bob Geldof, die al een aantal keren voor de Nobelprijs voor de Vrede is genomineerd, is geen vreedzame man. Hij houdt niet van kritiek en gaat tijdens de persconferentie meteen in de tegenaanval als een Hongaarse journalist hem vraagt of hij niet inmiddels zelf tot het establishment behoort waar hij altijd tegenaan schopte. De reactie? 'Ik kan tenminste zelf mijn creatieve ideeën uiten en doen waar ik zin in heb, terwijl jullie alleen maar opschrij-

ven wat anderen doen en zeggen.'

Hoe persoonlijk zijn toespraak ook is, het is niet toegestaan hem persoonlijke vragen te stellen. Dan staat hij gewoon op en stopt het gesprek. Cynisch is hij niet, beweert de zanger en activist, wel sciep-

'We have to recognize the Zeitgeist before it bites our ass'

tisch en gefrustreerd. Dat er miljoenen kinderen dagelijks met honger naar bed gaan en sterven vanwege armoede vindt hij onacceptabel. 'Stel je voor dat miljoenen Europese kinderen honger moesten lijden of sterven omdat zij door een malariumug worden gebeten. Dan was het probleem erg snel opgelost, toch?'

Geldof bereikt aan het einde van de eerste dag van het congres wat geen van de andere sprekers voor elkaar krijgt. Toespraken over kenmerken van succesvolle opteams, leiderschapsontwikkeling binnen bedrijven of het concurrentievermogen van Europa, het weet de managers niet te raken. Tijdens de persoonlijke lezing van de zanger is het echter opeens muisstil in de zaal. Sommige managers zijn zelfs tot tranen toe geroerd. Een staande ovatie is dan ook onvermijdelijk. De eerste uitnodigingen voor bedrijfsbezoeken in Nederland zijn al binnen.

Ook al weet hij niets van management, hij heeft wel alvast wat waardevol advies voor de aanwezige managers van de Duitse wetenschapper, schrijver en filosoof Johann Wolfgang von Goethe: 'Wat je ook kunt doen, of droomt te kunnen — begin er mee. Stoutmoedigheid bergt genialiteit, kracht en magie in zich.'

Personeelsdirecteuren werven stiekem toppers in Boedapest

Het Hay-congres met de titel 'Embracing the future' werd deze week in Boedapest voor de 24ste keer gehouden. Het Europese congres wordt afwisselend in Europese steden als Berlijn of Barcelona gehouden en heette oorspronkelijk International Client Meeting (ICM). Tegenwoordig is het congres zo bekend dat ook bedrijven die geen klant zijn van Hay deelnemen om bijgepraat te worden door topmanagers en deskundigen van de Harvard Business School of Insead over onderwerpen als leiderschap, beloning en talentontwikkeling. Nederland is met ruim 60 hr-managers en directeuren van uiteenlopende bedrijven als

Akzo Nobel, DSM, KPN en KLM ruimschoots vertegenwoordigd op de bijeenkomst met ruim 600 deelnemers uit verschillende landen. Ook ABN Amro is ondanks de overnameperikelen met drie deelnemers aanwezig om net als andere bedrijven te netwerken en inspiratie op te doen hoe zij ook in de toekomst talent kunnen binnenhalen en behouden. Het uitgebreide programma is met verschillende workshops lezingen en afsluitende diners in musea behoorlijk druk. Deelnemers hebben allemaal vergelijkbare motieven om hier drie dagen aanwezig te zijn. André van Iersel, personeelsdirecteur bij de Rabobank, is al

voor de derde keer op het congres. 'Omdat het een goed programma is met aandacht voor de kwaliteit van sprekers die actuele onderwerpen bespreken. Een van de sprekers Kjell Nordstrom van twee jaar geleden heb ik bijvoorbeeld uitgenodigd om met mijn top-100 mensen te werken en 'out of the box' te leren denken. Dat was een hele eyeopener voor de club.' Het is voor hem tevens een goede gelegenheid om te netwerken en op zoek te gaan naar goede mensen. 'Ik heb ook een aantal zakelijke afspraken gepland en ben stiekem ook bezig met het werven voor bepaalde interne posities.'

